

אתה יכול לקבל מדריכה צעירה

...by one of our qualified guides. We have guides of all ages, both male and female, who speak all languages. Everyone has been to the Israeli army. Our guides are available for one day.

או תיירת בלתי־מחייבת ומודרנית

המכון מעמיד לרשות כל המעוניינים תיירים ישראלים/ות כאחד יזכרות מכל הגילים, מחייבים ובלתי מחייבים בחיי החברה מודרנית.

שני פירוטומים

שניים מהפירוטומים הרבים של משרד רפיד, בבעלותו של דמתי ברחוב פרישמן בתל־אביב. בפירוטום האנגלי מדריך או מדריכה, בהתאם לרצונם, בגיל ובמין המבוקשים. הפירוטום בעברית הוא של מכון לפגישות בניהול מכון רפיד. בו ניתן להשיג כל מיני פגישות כמרוזם בקטע המצוטט לעיל.

ורד, בקרן החובות קרן־קיימת ודיוני-גוף בתל־אביב. אבל הוא לא היה שם. פשוט לא היה זכר ממנו. המתנתי שעה ארוכה עד שהגעתי למסגנה שהעניין הזה איננו כלול כנראה בהורוסקופ הר שבועי שלי.

אחרי כמה ימים — הפתעה. בריאן הסק בכבודו ובעצמו בטלפון. נזכרתי שבמכתבי הראשון, בתשובה למודעה, ציינתי גם את מספר הטלפון שלי. השופרת רעדה בידי כשהועיד לי פגישה נוספת. אותו מקום. אותה שעה.

הפעם הוא היה, לא לבדו. גבר שחום ומקריח, שפניו מצולקות ומחוטטות, הושיט לעברי כפיד מיובלת והציג את עצמו בחיוך מלאכותי: „זכריה דמתי, אני מנהל העסקים של המיליונר בריאן הסק מדרום־אפריקה.“ בריאן הסק עצמו

גים בפני את הצקל אישי־כסית בתור אבא אבן, זה היה יותר הגיוני מאשר את בריאן הסק וזכריה דמתי כאנשי עסקים מדרום־אפריקה.

בריאן, „המיליונר“ בן ה־45, סיפר לי כי הוא מייצג בישראל את עסקיו המרסועפים של אביו, העומד להקים ב־ישראל חברה קבלנית לבנין שתישא את השם הבלתי נשכח „ד. פ. קולט.“ ל־דבריו „זוהי כיום החברה הקבלנית הגדולה ביותר בכל דרום־אפריקה“, מבלי להזכיר כמובן את רשת בתיהמלון ש־יש לבני משפחת הסק בכל רחבי היב־שת האפריקאית, ועוד כל מיני חברות ועסקים מסחריים כמו למשל חברת ה־תערוכות למכוניות, שאת מהותה לא הצליח בריאן הסק לזכור בדיוק. וכדי שהתמונה תהיה מושלמת, לא שכח הסק

זכריה דמתי

בואי ננסה אותך במיטה! - מצייע צמד נוכלים לנערות המתפתות להשיב למודעה זו

טוב, ככה, בחורה לבד. התוכנית שלי זה להתחתן ואחר־כך ניסע שנינו ביחד לדרום־אפריקה. איך אמר חיים בר־לב: „מהר, קצר ובאופן אלגנטי.“ ישר לענין. הייתי א־מרת שלוליא נראה כפי שנראה, היה הבחור הזה מוצא־חן בעיני. הוא לא מבזבז זמן על שטויות. ציק ציק — ישר לחופה. אבל ברגע בו ראיתי את עצמי עור מדת לצידו בשמלת כלה מתחת לחור־פה, גילה פתאום זכריה דמתי נימה של הסתייגות זהירה, משום מה. „תראי,“ הוא אמר, „את בטח מבינה, שאני לא יכול להתחתן סתם ככה עם איון בחור רה. אולי אנחנו לא מתאימים?“ רצייתי לצרוח מרוב כאב. לכנס לעצי מי את כל הציפורניים. איך לא חשבתי על זה לפניו באמת, מה יהיה אם אנחנו לא כל כך מתאימים בתור זוג נשוי?

מסתבר שזכריה דמתי הוא בחור פיקח. לא כמו שהוא נראה. הוא ידע את התשובה. „תראי,“ הפעיל עלי את כל קסמיו, „אם את באמת מתאימה להיות אשתי, נתחתן ואת תסעי לדרום־אפריקה כאשתו של מנהל־העסקים של בריאן הסק. את כבר לא תהיי מזכירה, נמצא מישהי אחרת שתעבוד בתור מזכירה. מה שאנחנו צריכים לנסות זה אם אנחנו מתאימים...“

ומה יהיה אם יסתבר באמת, אחרי תקופת הנסיון, שאנחנו לא כל כך מתאימים, מבחינה אינטימית, אני מת־כוונת? איך נישחשם? אפילו לזה היתה ל־ (המשך בעמוד 34)

בנו של בעל עסקים ביוהנסבורג (דרום־אפריקה), השווה עתה בארץ מעונין להעסיק ישראלית צעירה (30-20), בעלת הופעה (עדיפות לשומרת מסורת)

כמוזכירה בעסק בחו"ל

בתנאי שכר וכלכלה מצוינים

לפנות בכתב במרטים מלאים ומס' טלפון (אם יש), לה.ד. 3051 ת"א.

את המודעה הנ"ל בשבועון לאשה, בעקבותיה ערך פגישות עם כשלושים נערות שהתפתו להצעה הקוטמת, אך נרתעו אחרי שהציע להן „לנסות“ אותן במיטתו לפני שיקבלו את המישרה.

זהו זכריה דמתי, פועל בניין משכונת שעריים, שכבר נתפס לפני שש שנים בכל מיני עסקים מפוקפקים. עתה, פירטס דמתי

לספר לי כי עסקי אביו הנרחבים מיום עדים לדאוג לא רק לחומר אלא גם לרוח: יש לו „רשת של מועדוני־לילה מפוארים.“

פניו של בריאן נרחו, זריחה דומה דומני שקלטתי גם על פניו של מנהל עסקיו התימני. סוף־סוף, אחרי חיפּו־שים ממושכים, אחרי אין סוף של ראינות ובידורים, נדמה לי כי מצאו את הנערה שביקשו: את שומרת־המ־סורת בעלת ההופעה שתוכל להיות מזכירת העסק של אביו בחו"ל בתנאי הכלכלה והשכר המצויינים. איך הוא ידע זאת, מבלי לבחון אותי כלל בעבר דת מזכירות? שמחו על בריאן. יש לו טביעת־עין, אני יכולה לראות את המישרה כמגונחת כבר בכיס. צריכה להתחיל

הנוכל והפתיון

אפילו לא הטריח את עצמו לקום מ־כסאו לקראתי. הוא סתם היה תקוע שם והביט בי בעיני התכלת המימיות שלו במין טמטום גולמני, כשהוא מר־שיט אלי את כפידו לשלום — מיובלת ומחוספסת בדיוק כמו זו של מנהל־עסקיו, זכריה דמתי. די היה להעיף כזו מבט כדי להבין מדוע איש עסקים כזה מדרום־אפריקה צריך מנהל־עסקים כמו דמתי.

האנגלית שבפיו היתה עילגת והמר־גית. תנועותיו היו מגושמות וארשת־פניו הביעה מין קהות גולמית. אילו לא ידעתי מראש שהמדובר בנוכלים והייתי באמת איון פתיה שהמודעה ב־לאשה סיחררה את דעתה, לא הייתי אוכלת את הפתיון הזה. אילו היו מציי־

בעייה של התאמה

תראי, הוא התקרב אלי כ־ממתק סוד, „אני רווק, גם אני נוסע לדרום־אפריקה. הכוונה שלי היא, בין השאר, למצוא לעצמי גם בת זוג. אני מבין שגם את לא תרצי לנסוע לחוץ־לארץ לבדך. זה לא עושה רושם